

Зора. — /Съчувствено/

Но какво е толкова смутно.....

Луца. — Ти не знаеш, че Дамянъ билъ жененъ !.....
Де баца на дете невръстно !

Зора. — /Сепната, но въздържано/
Тъй!.....О, Боже! Това азъ не зная...

Луца. — То е страшно...и сега се питамъ :

Ако дойде ~~на~~ мъжътъ си да дири —

Какво бихъ ѝ отвърнала ази !

Зора. — / Не знае какво да отвърне/

Луца. — /Като я прегръща/

Помисли съ менъ!...Ела ми на помощ !

Безсилна съмъ да си отговоря!

Като се замисля — търсва глава,

Изправя се и съ мъжа заговаря

Все този въпросъ ми пълни главата :